

ИВАНКА МОГИЛСКА

ДНК

стихотворения

издателска
къща
жанет 45

ИВАНКА МОГИЛСКА
ДНК

chitanka.info

КЛАСИКА

*Части от деня.
Твоето собствено лошо настроение.
Подозрително гениални мисли.
Първата ти любов и последната.
Шизофренията ти.
Раните от войната.
Хранителни натравяния.
Кошмари.
Други разни болести.
Игли конци.
Къща на края на града.
Парчета от сърцето ти.
Едното ти око.
Всичко това
тринайсет тома събрани произведения.*

МЕЧТАНИЕ В 10 СЕКУНДИ

ПРИТЧА

*Чакаш ръцете на света
да съберат звездните плодове.
После...
дъжд от ябълки
в градината на Адам.*

НЕРОДЕНИТЕ

*Танцуват неродените.
Яростта играе на топчета
с невидждащите им очи.
Танцуват неродените и викат:
„Кога? Кога ще се родим?“
Танцуват неродените.
Отварят и затварят уста като риби
в предсмъртна агония
и си мислят, че дишат.
Танцуват неродените
върху трупове на надеждите.
Танцуват и умирайки си мислят:
„Най-сетне се родих!“*

ПРИКАЗКА ЗА ЛЕКА НОЩ

*рано е още за желания
спи дете спи
понякога само в съня ти —
плющящи крила на птици*

СЕМЕЙНО

*Клоунът се влюби.
В една клоунеса.
Дръпнаха на общия си живот
завесата.
Аплодисменти.
После тишина.
Избърсаха си грима.
... заплакаха...*

ДЪЛГИЯТ ШЛИФЕР

*Мария върви по парапета на моста
и си мисли, че би било хубаво
баща ѝ да носи дълъг шлифер
и да прилича на всички други бащи.*

*Мария върви по парапета на моста
и си представя, че се казва Мари.*

*Мари скача от парапета
и се радва на илюзията, че лети.*

*Мари се носи по водата и сънува,
че е хванала за ръка баща си,
облечен в дълъг, дълъг шлифер.*

МЛАДОСТ

*През прозореца се виждат само
кола, дърво и пътен знак.*

Знак STOP.

Листата падат.

Ще ги събера.

Ще си уشيا рокля.

Ще стана ходещо дърво

и ще вървя.

Напук на знака.

НАЧАЛОТО

*Преди началото...
може би там е богът,
може би там е нищото,
може би там си ти.
По средата на началото...
там са все още надеждите,
богът (и да го е имало)
вече си стяга багажа,
ако нищото е било,
продължава да си стои.
След началото...
там със сигурност
вече са хората —
недоверчиви и зли.
Но...
ако там си бил ти
ако си бил
ако си...*

НА КРАЯ?

*Точно преди да поема поредната глътка въздух...
на края на улицата,
на края на деня,
на края на...
ти седиш и се усмихваш.
В паузата между ударите на сърцето ми...
на края на птичия полет,
накрая на есента,
на края на...
осъзнавам, че само черното на очите е безкрайно.
Без-край-но-и-без-без-спомен за начало.
Без-край обречени на без-смъртие.
Без-край-но-по-мъртви от всички смъртни...
... ние двамата...
... и гълъбите на главната улица...
...
Вечното очакване на Нещото.*

НЕДЕЛНА СУТРИН

*Неделната сутрин,
затворена в очите на снощни пияници,
полюшва лениво
размазаните очертания на сградите.*

*Липсата на хора
акцентира върху гълъбите.*

РАЗГОВОР

*Думите са бавни.
Черно-бели.
Спрели.
После тръгнаха
в погрешната посока.*

СЛЕД СВАТЪБЕНИ НАБЛЮДЕНИЯ

*Умората на пръстена
затвори в себе си живота.
Раздаде тайните.
Изгуби се между ръцете им.
И никой нищо не разбра.*

Не-за-белязано...

ЛЮБОВЕН РОМАН — 1998 Г.

*Пепеляшка се прибра.
Върза престилката.
Сготви, изпра.
Зави шестте си деца.
После заплака.
Размаза грима:
„Мина сто и първият бал,
а принца още го няма.“*

ЗАЛЪГАЛКА

*Тънки струи вода.
Някой дави безкрая.
Като цветна роса
плачеш в моята стая.
Вън съседът крещи —
пак не пали колата.
Твоите мокри очи
дават сол на земята.*

ОЧАКВА ДА УСЕТИШ ТРЪПКАТА...

*(не зная дали още горя в него
като отдавна запален фенер)*

Ана

Парди

*Очаква да усетиш тръпката,
когато...*

Когато мине през входа...

През входа мине ли...

Не. Вече няма да е тя...

Не тя, а твоето творение ще влезе...

Ще влезе и в очите му ще разпознаеш...

Дали изобщо някога си я забравял?

ИЗВИНЯВАЙ

*Градя ти клетка.
От обещания.
От задължения.
От тайни срещи.
И когато моят страх
те хване за гърлото,
скрий се.
В клетката,
която ти направих.*

ПРЕДУПРЕДИХ ТЕ...

Предупредих те...

Казах ти...

Знаех си...

Разбра ли...

Видя ли...

Бях права...

Сега само не се приближавай.

МОМЕНТ

*Не мога да ти кажа
какъв ще бъде писъкът ѝ утре.
Чайка с мъртва риба в човката
е настояще.
Очите рибешки поглъщат
всички писъци.*

ЗА РИТУАЛИТЕ

*Бавна, опасна,
трудно преодолима
носталгия по морето
те обхваща.
Изцежда те целия.
и оставаш ти —
празна мидена черупка.*

НЕБЕСНО ДОМАКИНСТВО

*Изрязваше си господ
мрак във формата на мишки.
Луната бавно свършваше.*

...

Парченца от мухлясал кашкавал.

МЕЧТАНИЕ В ДЕСЕТ СЕКУНДИ

*Невъзможните дни
ги заравят
като черупки от охлюви.
После пясъкът бяга
да се дави в морето.*

ЗА СТРАХА

*Птиците се събраха.
Гарванът даде знак.
Екзекуцията започна.
Бесеха ловеца,
който уби лисицата.*

НА СВЕЧЕРЯВАНЕ

*Лудостта те преследва.
Стопява на значението на твоего име.
Страх те е да признаеш,
че във вълчия час
всъщност хората вият.*

ПОРТРЕТ

нула — това е всичко заключено в нищото

нула — загадка —

за теб и за мен

... нула ...

нулата като предизвикателство

като извадено око

като камък

като разтворени устни

като юмрук

... нула ...

като предупреждение

за сливането на началото

и края...

БЕЛИТЕ КОНЕ ПРЕПУСКАТ...

Абсурдният човек започва
оттам,
където духът престава да се
възхищава
от играта и иска да влезе в нея.
А. Камю,
„Митът за
Сизиф“

*белите коне препускат
все по-навътре във гората
надбягват се с нощта*

*на закачалката оставям дрехата на любовта
момчето на мечтите ми живее отвъд истината
кому е нужно тогава*

*ти знаеш ли какво е лудостта
четири черни рози за госпожица свободата*

*увива се около теб хлъзгавото тяло на змията
за да заспи сложи очите ѝ в джоба си*

*бог умря да живее бог
бог е гол
защо доброволно подлагаме врат на палача*

ЗАВРЪЩАНЕ I

*И този път си мисля —
ужасно е
да нямаш
къде да се завърнеш.
Нищо, че не си заминавал.
„Завръщам се!“
Звучи различно.
Тайнствено.
За-върщам се.
Връщам се за...
Връщам се, за да...*

*Така ми се иска
някъде
да се завърна.*

ПОРАСТВАНЕ

ПОРАСТВАНЕ

*Дните, в които някой
ти подарява плюшени играчки.
Без да осъзнава,
че го прави вече твърде дълго.*

ВИЖДАЛА ЛИ СИ ОЧИ...

*[да хванеш черна котка в тъмна
стая,
когато котката я няма]*

*Виждала ли си очи
на черна котка, дебнеща в тъмното?*

*Тя съществува
в детските ни тайни.
Опиташ ли навън
да я извадиш
ще те одраска със изострения нокът
на пропуснатото време.*

САДИСТИЧНО ЗА ВРЕМЕТО

*Запознай се с времето.
Предложи му да играете на криеница.
Скрий се при слънцето.
Ти ще изгориш, а времето цяла вечност
ще те търси.
Ама номер, а?*

ЗАВРЪЩАНЕ II

*Влакът те отнася.
Мислиш си:
„Дано не се завърна никога.“
Безкрайни са релсите,
и ти се струва,
че твоето „никога“
приближава,
приближава,
приближава.*

ЕЛЕКТРОННО

*пти-че гне-здо
в-иде-о теле-ви-зор
комп-ю-тър у-ред-ба
хлад-и-лник
кол-а
бал-он чер-вен
дър-во син-ьо
от-крийте из-лишни-те д-уми
ду-ми-те лишни крий-те
-от-
д-ум-и
-крий-
-*

КОНСТАТАЦИЯ

... утрото за теб е свечеряване...

*Очите ми
са празни чаши
в очакване на вечерта.*

САМОСЪЖАЛЕНИЕ

*Разливаш се по наветата.
Ставаш вадичка.
Вали.
Събираш се с други вадички.
Криволичите към канавката.*

БИБЛЕЙСКИ МОТИВ

*Железни са правилата на бога:
Не лъжи!
Не кради!
Не убивай!
Не пожелавай жената на ближния!
Не е казано само какво да правиш
ако жената те пожелае.*

ЗАКЛИНАНИЕ

*Стискаш душата в зъбите.
Душиш думите в гърлото.
Криеш сърцето в дланите.
И ми даваш едното си око.
Едното ти око
като обещание.*

ОЧАКВАНЕ

*Би искала
да проговори телефонът.
Тогава къщата
ще се изпълни с въздух...
... Почти се задушаваш
от всичките отворени прозорци*

НОЩЕН СПОМЕН (НЕ-ПРИЗНАНИЕ)

*Мъчи те
смехът на гларус,
заклучен в джобния часовник
на луната.*

ЗАБРАВЯНЕТО НА...

*Забравянето на
старите рани
като ослепяване.
Белегът остава
и само ти
не го виждаш.*

ПТИЦИТЕ С ПРЕРЯЗАНИ КРИЛА...

*(Ако лудостта е дар,
кой би могъл да се
възползва разумно от него?)*

*Птиците с прерязани крила
крещят най-страшно.
Те не признават поражение.
Опитват се отново
и отново да полетнат,
залутани в задънените улици
на времето.*

ЛЮБОВЕН РОМАН — 2001

*Листата се ослушват
поредната игра на вятъра
да уловят
да я пред-вкусят
 пред-усетят
 пред-измислят
да победят
за да си имат
спомен за роман
със пред-
и след-
 история*

СЪН

Сънувах те.

Преди разсъмване.

(Поредното разсъмване по пладне.)

Сънувах те.

А ти гореше.

Нямаше вода.

Излезе вятър.

И съня отвя.

И свечери.

ЗА СУЕТАТА

*„Най-хубава си като спиш“ —
й казаха.*

Сто години от тогава.

Кой ще посмее да я събуди.

ОДА ЗА ЧАРШАФА

*Пътечка от шамповани цветчета
(не-увехки)
ме води към къдрицата
над лявото ти рамо.
Няма как да си откъсна цвете
и да играя на
„обича-ме-не-ме-обича...“*

КРАЯТ НА ЛЯТОТО

*Самотен гларус
е останал да целува
на пясъка лицето.*

СЕЗОН

Недовършени мисли...

Неказани думи...

Закъснели постъпки...

Лавина.

Времето си играе на зима.

ПРОЩАВАНЕ

*Целуна мълчаливо пътеката,
по която литнаха ръцете ѝ
към тишината
на луната...*

ОБОБЩЕНИЕ

*Паякът оплете паяжината.
Пчелата я помисли за цвете.
Паякът се влюби в пчелата.
Пчелата се влюби в паяка.*

Умряха от глад.

ЗА СМЪРТТА?

зеленото, което...
което очите ти...
очите ти не поискаха...
по-искаха да видят друго...
другото лице на жената...
жената скри в зениците си...
зениците ѝ се разшириха...
широкото поле, което погълна...
погълна времето...
времето, в което ти...
ти бягаше...
бягаше по брега...
брегът се сливаше с другия бряг и се получаваше...
получи се най-сетне писмото...
писмото, заради което птицата...
птицата не може да спре...
спря я стената...
стената с твърде тясната пролука...
пролуката, която сложи точка...
точката на края на гората...
гората бе зеленото...
зеленото, което ти...
...

КЛЮЧ КЪМ РЕБУСА

*Ще останеш сам,
както си бил сам в началото.
Чак тогава ще разгадаеш
световния ребус.
Ще откриеш,
че всяко начало е мръсна дума
със светла маска
и краят е винаги предначертан.*

ПЪЗЕЛ

за чайката за човката
за знака за поемата
за тихото за силата
за вярата за тайната
за крепостта за ключа
за трите златни пръстена
за скритата врата
за мислите за виното
за листа за нощта
за страшния ни миг
последния най-краткия
за дългия ни вик
за рибата за рака
принцесата и гълъба
за гарата каретата
за принца и за коня му
за детската барета...

а останалото?

...

липсващи парчета

Издание:

Иванка Могилска. ДНК

Редактор: София Несторова

Художник на корицата: Румен Жеков

ISBN: 954-491-19-36

Хартиеното издание на стихосбирката можете да закупите от [Български книжици](#).

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.